

AFSTUDEERWERK

Els Biebaut en Nikolaj Van Sande in de Gaanderij van de Academie
Opening 28 oktober 2005-10-28

Vanavond presenteren we werk van 2 oud-leerlingen uit ons kunstsecundair onderwijs : Els Biebaut en Nikolaj van Sande. Zowat vijf jaar geleden hebben zij hun kunstsecundair “met vrucht beëindigd”, zoals dat heet, en studeerden ze verder in het Hoger Kunstonderwijs. Els behaalde een Meestergraad Schilderkunst in Sint-Lucas (Gent) en Nikolaj een Meestergraad Mixed-Media aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (eveneens in Gent). Het is een voorrecht en een genoegen om mee te maken hoe jongeren in die typische open sfeer van het kunstsecundair onderwijs uitgroeien tot volwassen persoonlijkheden met een artistiek talent. Dat dit talent in beide gevallen aanwezig is, hoop ik jullie in het kort aan te tonen.

Deze tentoonstelling is samengesteld uit een gedeelte van de afstudeerprojecten van Els en Nikolaj.

Het concrete uitgangspunt van Els is de film “Blow up” van Antonioni : wanneer de hoofdpersoon-fotograaf een snapshot van een koppeltje in een park uitvergroet, ontdekt hij in de grofkorrelige structuur op de achtergrond een lijk. Het fotografisch beeld krijgt hierdoor een andere betekenis, maar door het verder uitvergroten van de foto verdwijnt de dramatische (“achtergrond”-)informatie. De suggestie van dit beeld en, tegelijkertijd de onzekerheid daarover brengt ons bij een oud probleem nl.. dat van de relatie tussen schijn en werkelijkheid. Om duidelijk te maken “dat niets is wat het lijkt” vertelde Plato (in zijn Academie) het verhaal van de grot : grotbewoners houden de binnenvallende schaduwen van passanten voor werkelijk omdat ze nu éénmaal niet beter weten. Plato zal dit inzicht aanwenden om de kunst in een slecht daglicht te plaatsen (want bezig met “de schijn der dingen”). Gelukkig hebben latere filosofen zoals Schopenhauer en Nietzsche hun hoop gesteld op de kunst om precies datgene wat wij in de alledaagse (burgerlijke) praktijk voor waar en werkelijk houden te doorprikken... Dit even terzijde. Waar het, mijns inziens, in het werk van Els over gaat is : het verdwijnen, het oplossen van het beeld en, tegelijk daardoor, het verschijnen van een ander beeld. Door het uitvergroten van het fotografisch beeld, het schilderkundig interpreteren, fragmenteren, kantelen,... ontstaan reeksen van schetsen (en bewerkingen daarvan) die uiteindelijk leiden tot het “echte” schilderwerk.

geschopt. Bemerkt de associatie : tocht-exodus. Het werk maakt uiteindelijk de indruk van een vervormde ivoren olifantentand. De begeleidende tekst in de catalogus :

“tand des tijds
versteende vlucht
in kaart gebrachte
uittocht in wit-
gelige tonen
omhooggestuwd
door de grond
of neerwaarts gezo-
gen”

Nikolaj wil zichzelf geen beeldend kunstenaar noemen, dichter noch schrijver. Dat siert hem, maar ik weet dat hij bijzonder intrigerende beelden maakt en uitstekende verzen schrijft.

Marc Vonck
Aalst, 28 oktober 2005